

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/266/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206704
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5617206704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobcu: O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom Ul. X. E. XXX/XX, XXX XX A. E., proti žalovaným: v rade 1/ E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, A. J., v rade 2/ C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, A. J., žalovaní v rade 1/ a 2/ zastúpení JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom, so sídlom K. X. E. XXX, XXX XX A. E., o odstránenie stavieb a vydanie časti nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/31/2017-186 zo dňa 23.7.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalobca m á voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť v lehote jedného mesiaca odstrániť časti stavby pletivového plota na kovových stĺpkoch, zasahujúcich do pozemku parcely C-KN 96/3, trvalé trávne porasty o výmere 1151 m² a parcely C-KN 107/6, orná pôda vo výmere 73 m², v kat. úz. C. A., zapísaným v katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálneho odboru v liste vlastníctva č. XXX, pre kat. úz. C. A., obec Kvačany, okres Liptovský Mikuláš, ktorá stavba pletivového plota je v zameraní skutkového stavu oplotenia č. 42/2018, vyhotoveného spoločnosťou Geodet Liptov, s.r.o., Ivachnová č. 181, IČO: 44 523 106 dňa 28.05.2018, znázornená červenými čiarami (výrok I.). Súčasne žalovaným v rade 1/ a 2/ uložil povinnosť v lehote jedného mesiaca odstrániť z pozemku parcely č. C-KN 96/3, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX pre kat. úz. C. A., obec Kvačany, okres Liptovský Mikuláš, studňu, spolu s drevenou stavbou bez súpisného čísla, postavenou nad ňou (výrok II.). Ďalej uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť v lehote jedného mesiaca vydať časti pozemkov parcely C-KN 96/3 vo výmere 244 m² a parcely C-KN 107/6 vo výmere 22 m², zapísané v liste vlastníctva č. XXX pre kat. úz. C. A., obec Kvačany, okres Liptovský Mikuláš, ktoré bezprostredne susedia s pozemkami parc. č. C-KN 103/1, C-KN 103/7, C-KN 104/2 a C-KN 107/1, kat. úz. C. A. a ktorých hranice sú v zameraní skutkového stavu oplotenia č. 42/2018 zo dňa 28.05.2018 znázornené červenou farbou (výrok III.). Žalobcovi priznal proti žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník osobitným uznesením (výrok IV.).

2. Z jeho dôvodov vyplýva, že spor medzi stranami je o priebeh vlastníckej hranice medzi parcelami KN-C 96/3 a KN-C č. 107/6 vo vlastníctve žalobcu a parcelou č. KN-C 103/7 vlastnícky patriacej žalovanej v rade 2/. Súčasne žalovaní zároveň tvrdili, že vlastníctvo k zabratej časti pozemku z parcely č. 96/3 v rozsahu 244 m² a z parcely č. 107/6 v rozsahu 22 m² tak, ako je to zakreslené v zameraní skutkového

stavu oplotenia vypracovaného Geodet - Liptov, s.r.o. dňa 27.09.2016 (červenou čiarou, ďalej len „zameranie oplotenia“) nadobudli vydržaním. Nebolo sporné, že na tejto zabratej časti nehnuteľnosti žalovaní vybudovali pletivové oplotenie a studňu s drevenou stavbou bez súpisného čísla. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalobca je zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. C. A., obec Kvačany, okres Liptovský Mikuláš, ako výlučný vlastník parcely č. 96/3, trvalé trávne porasty o výmere 1151 m² a parcely č. 107/6, orná pôda o výmere 73 m². Titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený dňa 20.10.2016. Tieto nehnuteľnosti nadobudol od svojej matky W. H., pričom pred ňou tieto pozemky užívala jeho stará matka P. G. a jej rodičia. Žalovaná v rade 2/ je výlučnou vlastníčkou parcely č. 103/7, trvalé trávne porasty o výmere 1671 m², zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. C. A., obec Kvačany, okres Liptovský Mikuláš titulom darovacej zmluvy zo dňa 19.04.2012 od svojej matky. Podľa tvrdenia žalovanej v rade 2/ tento pozemok predtým užívali G. - jej starí rodičia z otcovej strany.

3. Bolo preukázané, že oplotenie spornej časti pozemku vybuďoval žalovaný v rade 1/, ale nebolo preukázané, kedy k tomu presne došlo. Žalovaný v rade 1/ tvrdil, že oplotenie vybuďoval v roku 2009, z výpovedí menovaných svedkov mala byť sporná časť plotu zhotovená pred dvoma až šiestimi rokmi. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaní v rade 1/ a 2/ nepochybne vybudovaním časti plotu a postavením studne zasiahli do pozemku parcela č. 96/3 a 107/6 vyznačené v zameraní oplotenia červenou farbou vychádzal zo stanoviska katastrálneho odboru Okresného úradu Liptovský Mikuláš. Týmto mal preukázaný priebeh hranice medzi parcelami č. 103/7 a parcelami 96/3 a 107/6. Bolo nesporné, že pozemok, ktorý v súčasnosti vlastnícky patrí žalobcovi, v minulosti užíval pán U.. Zo stanoviska katastrálneho úradu k priebehu hranice vyplynulo, že práve pán U. potvrdil 30.07.1982 lomové body medzi jeho pozemkom a susediacim pozemkom. V tom čase spornú časť pozemku užívalo Poľnohospodárske družstvo Kvačany, ktoré takisto potvrdilo lomové body priebehu hranice v rámci THM. Svedkovia súčasne potvrdili, že medza, ktorá mala oddeľovať parcely, bola zarastená krovinami. Ďalej z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že po založení poľnohospodárskeho družstva pozemky neboli oplotené, užívalo ich družstvo v celosti. Pred založením poľnohospodárskeho družstva uvedená hranica pozemkov nemohla končiť na hranici medze, v mieste, kde sa zvažuje dole, ale vyššie, pretože medza rozdeľovala intravilán a extravilán obce a slúžila na odvádzanie vody z týchto pozemkov, nakoľko sa jedná o svahovitý terén. Žalovaní najskôr vyhotovili plot zo severnej strany, ktorý končil nad medzou, ktorá tvorila prirodzenú hranicu medzi intravilánom a extravilánom obce, neskôr (pred dvoma až šiestimi rokmi) žalovaný vyrúbal kroviny, ktorými bol vrch medze zarastený a následne túto časť pozemku oplotil a vybuďoval studňu. Pokiaľ žalovaní dôvodili vybudovanie oplotenia spornej časti pozemku výmerou PKV parcely 476/1, odvolávali sa na pozemnoknižnú výmeru pozemku, ktorá nikdy nebola zaručená. Vedomosť žalovaných o spornosti hranice potvrdzuje aj geometrický plán zo dňa 10.03.2009, ktorý na žiadosť žalovaných vypracoval Q. Z.. Vzhľadom na právnu úpravu ust. § 134 Občianskeho zákonníka, žalovaní nemohli nadobudnúť vlastníctvo k spornej časti pozemku vydržaním do 31.12.1992 a ani neskôr. Dôvodmi, pre ktoré súd neprihliadol na návrh žalovaných na vypracovanie geometrického plánu na preskúmanie správnosti priebehu hranice, boli okrem sudcovskej koncentrácie tie, že žalovaní od samého počiatku namietali priebeh hranice, tvrdili, že hranica medzi pozemkom patriacim žalobcovi a žalovanej v rade 2/ bola v minulosti v jednej rovine, za týmto účelom súd aj konanie prerušil. O prešetrení priebehu hranice zaslal Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor katastrálny žalovanej odpoveď. Ak sa s týmto stanoviskom žalovaní nestotožnili, mali dostatočný časový priestor na predloženie súkromného geometrického plánu. Ohliadkou na mieste samom súd zistil, že plot ako aj studňa, sú stavbami v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. a) stavebného zákona. Na tomto základe mal preukázanú dôvodnosť žaloby, neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu, preto v zmysle ust. § 126 ods. 1 OZ uložil žalovaným povinnosť vydať žalobcovi zabratú časť pozemku, nakoľko oplotenie vyznačené v zameraní oplotenia červenou farbou, ako aj studňa, sú stavbami, ktoré boli vybudované na pozemku žalobcu. V súlade s ust. § 135c ods. 1 OZ uložil žalovaným tieto stavby odstrániť. Na splnenie tejto povinnosti im poskytol lehotu jedného mesiaca, ktorú považoval za dostatočne dlhú. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku voči všetkým jeho výrokom podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/ a 2/ z dôvodu, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Z týchto dôvodov žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V jeho dôvodoch uviedli, že súd nesprávne vyložil obsah správy katastrálneho odboru, Okresného úradu Liptovský Mikuláš. Táto popisuje, ako prebiehalo technicko-hospodárske mapovanie a akým spôsobom bol výsledok zanesený do katastra nehnuteľností. Záver správy odkazuje na hranicu

medzi pôvodnou parcelou 103 a parcelou 96. Naopak, nevyplýva z nej, že súčasná hranica medzi parcelami 103/7 a 96/3 a 107/6 bola zakreslená na základe THM. Uvádza tiež, že užívateľom parcely 103 bolo poľnohospodárske družstvo Liptovské Hole Kvačany. To korešponduje s tvrdením žalovaných, že družstvo užívalo ich pozemok až po medzu a výpoveďami svedkov, najmä svedka U., ktorí tiež potvrdili, že až po medzu užívalo pozemok družstvo a neskôr žalovaní, resp. ich právni predchodcovia. Teda hranica, ktorú určilo THM prebiehala medzou, ako vlastne vyplýva aj zo správy katastra zo dňa 23.03.2010. Správa katastra zo dňa 05.06.2019 tak potvrdzuje, že proces technicko-hospodárskeho mapovania prebehol správne a jeho výsledok, vrátane hranice na medzi, bol následne zakreslený do katastrálnej mapy. Namietali, že súd nesprávne právne posúdil aj hmotnoprávnu námietku žalovaných, že spornú časť pozemku nadobudli vydržaním. Sporná časť parcely sa nachádza nad medzou, teda nad hranicou, kde sa pozemok zvažuje nadol. Samotná medza má tiež určitú šírku, ale jej povrch nie je predmetom sporu. To však nespochybňuje dobrú vieru žalovaných (ich právnych predchodcov) v to, že im patrí sporný pozemok, teda pozemok od hornej hranice medze smerom na západ k pozemku žalovaných. Ani to, že medza bola v minulosti zarastená vrbami, nespochybňuje to, že žalovaní mali sporný pozemok, teda nie medzu samotnú, v držbe. A ak aj bola zarastená časť pozemku nad hornou hranicou medze, nespochybňuje to presvedčenie žalovaných o tom, že im patrí pozemok až po medzu (jej hornú hranicu). Podstatou vydržania je oprávnená držba počas zákonom stanovenej doby. Oprávnená držba závisí na dobromyseľnosti držiteľa. A dobromyseľnosť je založená na ospravedliteľnom omyle držiteľa, ktorý môže byť skutkový alebo právny. V tomto prípade sa jednalo o ospravedliteľný skutkový omyl. Žalovaní (ich právni predchodcovia) boli v omyle, že ich pozemok siaha až po hornú hranicu medze. Potvrdzovali to prírodné pomery, teda samotná medza, ktorá tvorila reálnu hranicu medzi pozemkami. Potvrdilo to aj samotné technicko-hospodárske mapovanie. Skutočnosť, že pozemok užívalo družstvo, nemá na držbu vplyv, pretože držbou sa rozumie aj držba prostredníctvom detentora. Podľa názoru žalovaných boli splnené všetky predpoklady vydržania. Minimálne od roku 1982, kedy prebehlo technicko-hospodárske mapovanie, mali spornú časť pozemku v držbe. Neskoršie udalosti, ako napríklad geometrický plán z roku 2009, už nemali na vydržanie vplyv.

5. Odvolanie žalovaných bolo v zmysle ust. § 373 ods. 3 CSP doručené na vyjadrenie žalobcovi, ktorý v stanovenej lehote vyjadrenie súdu nezaslal. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd nedisponoval ďalšími podaniami strán sporu.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacieho konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III.ÚS 78/05, II.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08, IV.ÚS 350/09).

8. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalobcu uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

9. S ohľadom k obsahu podaného odvolania je zrejmé, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

10. Na potvrdenie správnosti odvolací súd uvádza: Žalovaní tvrdili, že parcela CKN č. 103 mala spoločnú hranicu s parcelou č. CKN č. 96, tento operát bol vytvorený na základe skutočného merania v teréne (THM), ktoré v kat. úz. C. A. prebehlo v roku 1982 a hranice boli zamerané tak, ako boli pozemky skutočne užívané. Juhovýchodná hranica CKN parcely č. 103 bola vymedzená medzou. Takto určenej

hranici zodpovedala aj výmera pôvodnej Pkn parcely č. 476/1 (neskôr CKN č. 103). V týchto súvislostiach spochybňovanie vyjadrenia katastra k priebehu spoločnej hranice vyznieva nelogicky, keď stále ide o tú istú spoločnú hranicu vymedzenú na základe technicko-hospodárskeho merania vnesenú do katastra, ale v súčasnosti medzi aktuálne označenými pozemkami KNC č. 103/7, KNC č. 96/3 a KNC č. 107/. Z obsahu správy správneho orgánu o priebehu hranice vypýva, že v záverečnom protokole THM zo dňa 10.12.1982 zúčastnení zástupcovia poľnohospodárskych závodov a vlastníci s hranicami súhlasili a operát v kat. úz. C. A. zo dňa 28.09.1982 bol vyhlásený za platný a prevzatý do katastra nehnuteľnosti. Z údajov katastra vychádza aj zameranie oplotenia. Žalovaní v tomto smere nepredložili súdu žiadny dôkaz, ktorým by takto stanovený priebeh hranice dôvodne spochybnili.

11. Okresný súd sa správne vysporiadal aj s hmotnoprávnou námietkou vydržania spornej časti pozemkov. Žalovaní sa v konaní bránili tým, že na spornej časti pozemkov, na ktorej postavili studňu a plot, vydržali už ich právni predchodcovia. Títo ho držali, užívali až po medzu v presvedčení, že takto užívaný pozemok zodpovedá aj výmere pôvodnej Pkn parcele č. 476/1 a v užívaní im nikto nebránil.

12. Zákon stanovuje predpoklady nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti vydržaním, ktoré musia byť splnené po celú dobu vydržania, okrem spôsobilého subjektu a predmetu držby ide predovšetkým o dobromyseľnosť vydržiteľa, oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu a uplynutie vydržacej doby. Za oprávnenú držbu sa považuje nakladanie s vecou ako so svojou, ak držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí ako vlastníkovi. Okolnosťami svedčiacimi pre existenciu dobromyseľnosti sú spravidla okolnosti právneho dôvodu nadobudnutia práva. Domnienka držiteľa, že mu vec patrí sa musí vždy opierať o niektorý právny úkon, alebo inú právnu skutočnosť, na základe ktorých, nadobudol presvedčenie, že vec nadobudol. Z hľadiska oprávnenosti držby stačí i len domnelý právny titul. Najbežnejším domnelým titulom držby je neplatný právny úkon, na základe ktorého sa držiteľ ujal držby.

13. Posúdenie tohto či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu (prípadne aj domnelého - putatívneho) nadobudnutia vlastníctva. Takýmto domnelým titulom je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva), chýba pri nej ale niektorá stránka (vlastnosť, znak), ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo. Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napríklad dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku; neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná (porovnaj uznesenie NS SR z 24. apríla 2017, sp. zn. 3 Cdo 17/2016). Dlhodobá držba nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalobcov bez toho, že by bola preukázaná skutočnosť, ktorá mohla v nich vyvolať presvedčenie, že sa stali vlastníkmi nehnuteľnosti nepostačuje pre ustálenie splnenia podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním (napr. rozsudok NS SR z 30 marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 12/2010).

14. V uvedených súvislostiach odvolací súd skutkové a právne závery okresného súdu vyjadrené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku považoval za vecne správne, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04) ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhovaných dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP) a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobcu k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov žalobe žalobcu nevyhovelo a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov.

16. Okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu a spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Odvolacie dôvody žalobcu vyhodnotil preto krajský súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil v postupe okresného súdu ani nedostatky, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP aj správne odôvodnil. V dôsledku toho krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

17. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov (aj odvolacieho) konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)